

Smernice o solventnosti skupine

Uvod

- 1.1. Te smernice so pripravljene v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (v nadaljnjem besedilu: uredba o EIOPA)¹.
- 1.2. Smernice se nanašajo na člene 212 do 235 in člene 261 do 263 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva Solventnost II)², ter na člene 328 do 342 izvedbenih ukrepov³.
- 1.3. Smernice so namenjene nadzornim organom v skladu z direktivo Solventnost II.
- 1.4. Cilja smernic o izračunu solventnosti skupine sta določitev in uskladitev zahtev glede izračuna solventnosti skupine.
- 1.5. Smernice veljajo za vse metode izračuna solventnosti skupine, razen če je določeno drugače. V njih bo po potrebi določena standardna formula ali notranji model.
- 1.6. Smernice zagotavljajo napotke za obravnavo skupin EGP v smislu členov 215 do 217 direktive Solventnost II.
- 1.7. Kadar je skupini dovoljeno, da za izračun solventnosti skupine uporabi metodo 2, in država članica uporablja možnost iz člena 227(1) direktive Solventnost II, se lahko uporabijo lokalni zahtevani solventnostni kapital in primerna lastna sredstva, kot jih določi enakovredna tretja država.
- 1.8. Če izraz ni opredeljen v teh smernicah, velja njegova opredelitev iz pravnih aktov, navedenih v uvodu.
- 1.9. Smernice začnejo veljati 1. aprila 2015.

¹ UL L 331, 15.12.2010, str.48–83.

² UL L 335, 17.12.2009, str. 1–155.

³ UL L 12, 17.01.2015, str. 1–797.

Smernica 1 – Obseg skupine za izračun solventnosti skupine

1.10. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, odgovoren za izračun solventnosti skupine, bi moral zagotoviti, da so krita vsa tveganja in povezana podjetja, ki so del skupine, razen če niso drugače izvzeta iz člena 214(2) direktive Solventnost II.

Smernica 2 – Postopek konsolidacije

1.11. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bi moral vsem povezanim podjetjem zagotoviti smernice, kako pripraviti podatke za izračun solventnosti skupine. Zagotoviti bi moral potrebna navodila za pripravo konsolidiranih, združenih ali zbirnih podatkov, odvisno od uporabljene metode izračuna. Kar zadeva priznavanje in vrednotenje bilančnih postavk ter vključevanje in obravnavo povezanih podjetij, bi moral zagotoviti, da se znotraj skupine njegova navodila uporabljajo ustrezno in enotno.

Smernica 3 – Ocena znatnega in prevladujočega vpliva

1.12. Pri določanju obsega skupine bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding zagotoviti, da se upošteva vsaka odločitev, ki jo sprejme nadzornik skupine v zvezi z dejansko stopnjo vpliva enega podjetja na drugo podjetje.

Smernica 4 – Primer uporabe nadzora skupine

1.13. Ker se štirje primeri uporabe nadzora skupine iz člena 213(2)(a) do (d) direktive Solventnost II med seboj ne izključujejo, bi morali nadzorni organi preučiti možnost, da znotraj skupine uporabijo različne primere nadzora skupine iz navedenega člena.

Smernica 5 – Matična zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi

1.14. Če obstaja podskupina iz člena 213(2)(a) in (b) direktive Solventnost II, bi moral v skladu s členom 215 direktive Solventnost II namestnik nadzornika skupine iz člena 260 direktive Solventnost II po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi zagotoviti, da se nadzor skupine izvaja samodejno na ravni končnega matičnega podjetja v Evropski uniji.

1.15. Kadar pa ima matična zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding sedež zunaj EGP in je predmet enakovrednega nadzora skupine v tretji državi, bi se moral v skladu s členom 261 direktive Solventnost II namestnik nadzornika skupine iz člena 260 direktive Solventnost II opirati na nadzor skupine, ki ga opravljajo nadzorni organi tretje države, in skupino tretje države izvzeti iz nadzora skupine na končni ravni Evropske unije za vsak primer posebej, če bi to zagotovilo učinkovitejši nadzor skupine in ne bi ogrozilo nadzornih dejavnosti zadevnih nadzornih organov glede na njihove individualne odgovornosti.

- 1.16. Po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi bi moral vršilec dolžnosti nadzornika skupine iz člena 260 direktive Solventnost II šteti, da je učinkovitejši nadzor skupine dosežen, ko so izpolnjena naslednja merila:
- (a) nadzor skupine na svetovni ravni omogoča zanesljivo oceno tveganj, ki so jim izpostavljeni podskupina EGP in njeni subjekti, ob upoštevanju strukture skupine, narave, obsega in zapletenosti tveganj ter dodelitve kapitala znotraj skupine;
 - (b) sedanje sodelovanje med nadzornikom skupine tretje države in nadzornimi organi EGP za zadevno skupino je strukturirano ter dobro vodeno z rednimi sestanki in ustrezno izmenjavo informacij znotraj kolegija nadzornikov, na katere so vabljeni nadzorni organi EGP in organ EIOPA;
 - (c) na teh rednih sestankih nadzornih organov, ki sodelujejo pri nadzoru skupine, se doseže dogovor o letnem delovnem načrtu, vključno s skupnimi pregledi na kraju samem.
- 1.17. Kadar ima matična zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding sedež zunaj EGP in ni predmet enakovrednega nadzora tretje države, je treba nadzor solventnosti skupine izvajati na ravni končnega matičnega podjetja v Evropski uniji, kadar obstaja skupina iz člena 213(2)(a) ali (b) direktive Solventnost II. Če taka skupina ne obstaja, se morajo nadzorni organi odločiti, ali bodo na podlagi člena 262(2) direktive Solventnost II zahtevali ustanovitev zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Evropski uniji, pri čemer bo ta skupina EGP predmet nadzora skupine in izračuna solventnosti skupine.

Smernica 6 – Matično podjetje je mešani zavarovalni holding

- 1.18. Če je matično podjetje mešani zavarovalni holding, bi se moral izračun solventnosti skupine uporabiti za vse dele skupine, ki izpolnjujejo merila iz člena 213(2)(a), (b) ali (c) direktive Solventnost II, in ne za mešani zavarovalni holding.

Smernica 7 – Uporaba metode izračuna

- 1.19. Pri izračunu solventnosti skupine bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding upoštevati enak obseg skupine, kot je določen v smernici 1, ne glede na to, ali je uporabljena metoda za izračun 1, metoda za izračun 2 ali kombinacija obeh metod.

Smernica 8 – Izbira metode izračuna in ocena transakcij znotraj skupine

- 1.20. Pri odločanju, ali izključna uporaba metode 1 ni primerna v skladu s členom 328(1)(e) izvedbenih ukrepov, bi moral nadzornik skupine upoštevati prisotnost transakcij znotraj skupine med povezanim podjetjem, ki se ocenjuje za namene odbitkov in združevanja, ter vsemi drugimi subjekti v obsegu izračuna solventnosti skupine.

Smernica 9 – Sorazmerni delež

- 1.21. Kadar je povezano podjetje povezano z drugim podjetjem in je z njim v razmerju iz člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, bi morala udeležena

zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding določiti sorazmeren delež, ki se uporabi pri izračunu solventnosti skupine, ne glede na izbiro metode izračuna.

- 1.22. Običajno je treba uporabiti 100-odstotni sorazmerni delež. Kadar želi skupina uporabiti drug odstotek, je treba nadzorniku skupine pojasniti, zakaj bi bil tak odstotek primeren. Nadzornik skupine se mora po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino odločiti glede primernosti sorazmernega deleža, ki ga je izbrala skupina.
- 1.23. Pri izračunu solventnosti skupine v skladu z metodo 1 bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding določiti sorazmerni delež, ki ga ima v svojih povezanih podjetjih, pri čemer bi morala upoštevati:
- (a) 100-odstotni delež, kadar je vključeno hčerinsko podjetje v skladu s členom 335(1)(a) in (b) izvedbenih ukrepov, razen če je v smernici 10 določeno drugače;
 - (b) odstotek, uporabljen za pripravo konsolidiranih računovodskih izkazov, kadar so vključena podjetja v skladu s členom 335(1)(c) izvedbenih ukrepov;
 - (c) delež vpisanega kapitala, ki ga ima udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding v lasti neposredno ali posredno, če so vključena povezana podjetja v skladu s členom 335(1)(e) izvedbenih ukrepov.

Smernica 10 – Merila za sorazmerno priznavanje solventnega primanjkljaja hčerinskega podjetja

- 1.24. Da se dokaže, da je odgovornost matičnega podjetja strogo omejena na delež kapitala v hčerinski zavarovalnici ali pozavarovalnici, kot je predvideno v členu 221(1) direktive Solventnost II, bi moralo matično podjetje nadzorniku skupine zagotoviti dokaze, da so izpolnjena naslednja merila:
- (a) nimajo sklenjenega dogovora o prenosu dobička in izgube, dogovora o vzdrževanju neto vrednosti ali drugih dogovorov z matičnim podjetjem ali katerim koli drugim povezanim podjetjem, ki zagotavlja finančno podporo;
 - (b) naložba v hčerinsko podjetje se ne šteje kot strateška naložba matičnega podjetja;
 - (c) matično podjetje nima nobenih ugodnosti zaradi udeležbe v hčerinskem podjetju, kadar bi lahko taka ugodnost imela obliko transakcij znotraj skupine, kot so posojila, pozavarovalne pogodbe ali pogodbe o storitvah;
 - (d) hčerinsko podjetje ni osnovni del poslovnega modela skupine, zlasti v zvezi s ponudbo proizvodov, bazo strank, prevzemom jamstev, porazdelitvijo, naložbeno strategijo in upravljanjem; poleg tega ne posluje pod istim imenom ali znamko in ni prepletanja odgovornosti na ravni višjega vodstva skupine;
 - (e) pisni dogovor med matičnim in hčerinskim podjetjem izrecno omejuje podporo matičnega podjetja v primeru solventnega primanjkljaja v deležu,

ki ga ima matično podjetje v kapitalu tega hčerinskega podjetja. Poleg tega bi moralo imeti hčerinsko podjetje sprejeto strategijo za odpravo solventnega primanjkljaja, kot so jamstva manjšinskih delničarjev.

- 1.25. Kadar je hčerinsko podjetje zajeto v področje uporabe notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, nadzornik skupine ne bi smel dovoliti, da matično podjetje sorazmerno upošteva solventni primanjkljaj hčerinskega podjetja.
- 1.26. Nadzornik skupine bi moral takšna merila oceniti po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino za vsak primer posebej, ob upoštevanju posebnih značilnosti skupine.
- 1.27. Status strogo omejene odgovornosti matičnega podjetja bi moral biti predmet letnega pregleda, ki ga izvede nadzornik skupine.
- 1.28. Za namene obveščanja imetnikov police in vlagateljev bi morala matično podjetje in hčerinsko podjetje razkriti pozitivno odločitev nadzornika skupine, ki omogoča sorazmerno priznavanje solventnega primanjkljaja, kot pomembno informacijo v razdelku o upravljanju kapitala, ki je del poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine in posameznega podjetja.
- 1.29. Pri pripravi konsolidiranih podatkov z uporabo metode 1 je treba lastna sredstva in zahtevani solventnostni kapital hčerinskega podjetja izračunati sorazmerno in ne z uporabo popolne konsolidacije.
- 1.30. Pri pripravi zbirnih podatkov z uporabo metode 2 je treba lastna sredstva in zahtevani solventnostni kapital hčerinskega podjetja izračunati z uporabo sorazmernega deleža tega hčerinskega podjetja, tudi v primeru solventnega primanjkljaja.

Smernica 11 – Obravnava posebnih povezanih podjetij za izračun solventnosti skupine

- 1.31. Kadar podjetja iz drugih finančnih sektorjev tvorijo skupino, ki je predmet sektorske kapitalske zahteve, bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pri izračunu solventnosti skupine razmisliti o uporabi zahtev glede solventnosti take skupine namesto vsote zahtev vsakega posameznega podjetja.

Smernica 12 – Prispevek hčerinskega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine

- 1.32. Kadar se uporabljata metoda 1 in standardna formula, bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding izračunati prispevek hčerinskega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine v skladu s Tehnično prilogo 1.
- 1.33. Za zavarovalnice ali pozavarovalnice, posredniške zavarovalne holdinge ali posredniške mešane finančne holdinge, konsolidirane v skladu s členom 335 izvedbenih ukrepov, bi bilo treba pri izračunu prispevka posameznega zahtevanega solventnostnega kapitala upoštevati sorazmeren delež, ki se uporablja za določitev konsolidiranih podatkov.

- 1.34. Kadar se konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine izračuna na podlagi notranjega modela, bi moral biti prispevek hčerinskega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine rezultat zahtevanega solventnostnega kapitala tega hčerinskega podjetja in odstotka, ki ustreza učinkom razpršenosti tega hčerinskega podjetja v skladu z notranjim modelom.
- 1.35. Pri uporabi metode 2 bi moral biti prispevek hčerinskega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine sorazmerni delež posameznega zahtevanega solventnostnega kapitala, ker se ne upoštevajo nobeni učinki razpršenosti na ravni skupine.

Smernica 13 – Razpoložljivost lastnih sredstev na ravni skupine povezanih podjetij, ki niso hčerinska podjetja

- 1.36. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bi moral v skladu s členom 222(2) direktive Solventnost II in členom 330 izvedbenih ukrepov oceniti razpoložljivost lastnih sredstev povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic, posredniških zavarovalnih holdingov in posredniških mešanih finančnih holdingov, ki niso hčerinska podjetja, in povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic, posredniških zavarovalnih holdingov in posredniških mešanih finančnih holdingov iz tretjih držav, ki niso hčerinska podjetja, kadar postavke lastnih sredstev teh podjetij pomembno vplivajo na znesek lastnih sredstev skupine ali na solventnost skupine. Nadzorniku skupine bi morali pojasniti, kako je bila pripravljena ocena.
- 1.37. Nadzornik skupine bi moral v tesnem sodelovanju z drugimi udeleženi nadzornimi organi pregledati oceno skupine.

Smernica 14 – Obravnava manjšinskih deležev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine

- 1.38. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bi moral izračunati znesek manjšinskih deležev v primernih lastnih sredstvih, ki se odštejejo od lastnih sredstev skupine, za vsako hčerinsko podjetje v naslednjem vrstnem redu:
1. izračun primernih lastnih sredstev, ki presegajo prispevek hčerinskega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine;
 2. opredelitev zneska nerazpoložljivih lastnih sredstev, ki presegajo prispevek hčerinskega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, in njegov odbitek od primernih lastnih sredstev, izračunanih v koraku 1;
 3. izračun dela manjšinskih deležev, ki se odšteje od lastnih sredstev skupine, pri čemer se manjšinski delež pomnoži z rezultatom iz koraka 2.

Smernica 15 – Obravnava omejenih skladov in portfeljev uskladitvenih prilagoditev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine

- 1.39. Za vsa podjetja, vključena v izračun solventnosti skupine z uporabo metode 1, in za podjetja iz neenakovrednih tretjih držav, vključena v izračun solventnosti skupine z uporabo metode 2, bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding uporabiti načela za omejene sklade in portfelje uskladitvenih prilagoditev iz členov 81 in 217 izvedbenih ukrepov.

- 1.40. Za podjetja iz enakovrednih tretjih držav, vključena v izračun solventnosti skupine z uporabo metode 2, bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding opredeliti vsako omejevanje lastnih sredstev podjetij zaradi omejitve sredstev ali obveznosti ali podobnih ureditev v skladu z enakovrednim solventnostnim režimom. Te omejitve bi bilo treba upoštevati pri izračunu solventnosti skupine kot del ocene razpoložljivosti lastnih sredstev na ravni skupine.
- 1.41. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine z uporabo metode 1 ne bi smel izključiti transakcij znotraj skupine med sredstvi in obveznostmi, povezanimi z vsakim pomembnim omejenim skladom ali z vsakim portfeljem uskladitvenih prilagoditev, in preostalimi konsolidiranimi podatki. Zahtevani solventnostni kapital skupine bi bilo treba na podlagi konsolidiranih podatkov izračunati kot vsoto:
- (a) teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala za vsak pomemben omejen sklad in vsak portfelj uskladitvenih prilagoditev, ki se izračunata s sredstvi in obveznostmi omejenega sklada brez transakcij znotraj skupine; in
 - (b) (diverzificiranega) zahtevanega solventnostnega kapitala skupine za preostale konsolidirane podatke (pri čemer so izključena sredstva in obveznosti vseh pomembnih omejenih skladov, vključena pa so sredstva in obveznosti vseh nepomembnih omejenih skladov). Pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine za preostale konsolidirane podatke se ne bi smele upoštevati transakcije znotraj skupine, medtem ko se transakcij znotraj skupine med preostalimi konsolidiranimi podatki in pomembnimi omejenimi skladi ne bi smelo izključiti.
- 1.42. Kadar skupina uporablja notranji model za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, mora upoštevati navodila iz smernice 13 Smernic o omejenih skladih.
- 1.43. Konsolidirani podatki, ki se uporabijo za izračun lastnih sredstev skupine, ne bi smeli vključevati transakcij znotraj skupine iz člena 335(3) izvedbenih ukrepov. Zato je treba vse transakcije znotraj skupine med pomembnimi omejenimi skladi in preostalimi konsolidiranimi podatki izključiti iz izračuna lastnih sredstev skupine.
- 1.44. Za vsak pomemben omejeni sklad in za vsak portfelj uskladitvenih prilagoditev, opredeljen v konsolidiranih podatkih v skladu z metodo 1, bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding izračunati postavke omejenih lastnih sredstev z uporabo sredstev in obveznosti omejenega sklada, ki so se uporabili za izračun njegovega teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala ali portfelja uskladitvenih prilagoditev, kot je opisano zgoraj, tj. brez transakcij znotraj skupine.
- 1.45. Skupna omejena lastna sredstva znotraj omejenega sklada ali portfelja uskladitvenih prilagoditev, ki se odštejejo od uskladitvene rezerve skupine, bi morala biti torej izračunana kot vsota vseh pomembnih omejenih lastnih

sredstev, opredeljenih v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah EGP, in omejenih lastnih sredstev, opredeljenih v kateri koli zavarovalnici in pozavarovalnici zunaj EGP v okviru konsolidiranih podatkov.

Smernica 16 – Prilagoditve, povezane z nerazpoložljivimi lastnimi sredstvi, za izračun primernih lastnih sredstev skupine

- 1.46. Pri uporabi metode 1 bi morala udeležena zavarovalnica in pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding odšteti del lastnih sredstev povezanih podjetij, ki niso na voljo za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine od ustreznih postavk lastnih sredstev in ustreznih stopenj konsolidiranih lastnih sredstev skupine.
- 1.47. Upoštevati morajo postopek, opisan spodaj, za izračun primernih lastnih sredstev skupine za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine:
- (a) lastna sredstva skupine se izračunajo na podlagi konsolidiranih podatkov iz člena 335(a) do (f) izvedbenih ukrepov, pri čemer se ne upoštevajo transakcije znotraj skupine;
 - (b) lastna sredstva skupine so razvrščena v stopnje;
 - (c) razpoložljiva lastna sredstva skupine se izračunajo brez prilagoditev skupine, pomembnih na ravni skupine;
 - (d) za primerna lastna sredstva veljajo enake omejitve stopenj kot na posamični ravni, da se pokrijeta zahtevani solventnostni kapital skupine in minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine.
- 1.48. Pri uporabi metode 2 bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding uporabiti vsoto primernih lastnih sredstev povezanih podjetij po odbitku nerazpoložljivih lastnih sredstev na ravni skupine.
- 1.49. Kadar so nerazpoložljiva lastna sredstva razvrščena v več kot eno stopnjo, je treba pri obeh metodah izračuna vrstni red, v katerem se ta sredstva odštejejo od različnih stopenj, pojasniti nadzorniku skupine.

Smernica 17 – Postopek za oceno nerazpoložljivih lastnih sredstev, ki jo izvede nadzornik skupine

- 1.50. V primeru čezmejne skupine bi moral nadzornik skupine o svoji oceni nerazpoložljivih lastnih sredstev razpravljati z drugimi zadevnimi nadzornimi organi znotraj kolegija ter z udeleženo zavarovalnico in pozavarovalnico, zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom. Ta postopek bi moral biti naslednji:
- (a) v svojem rednem nadzornem poročilu bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding nadzorniku skupine zagotoviti svojo oceno nerazpoložljivih lastnih sredstev za vsa podjetja, vključena v izračun solventnosti skupine. Poleg tega bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pojasniti izvedene prilagoditve za odbitek nerazpoložljivih lastnih sredstev;

- (b) nadzornik skupine bi moral o svoji oceni nerazpoložljivih lastnih sredstev razpravljati znotraj kolegija in s skupino;
- (c) vsak nadzorni organ bi moral zagotoviti oceno razpoložljivosti lastnih sredstev, povezanih z nadzorovanimi podjetji, na ravni skupine;
- (d) nadzornik skupine bi moral z drugimi zadevnimi nadzornimi organi razpravljati o tem, ali je razpoložljivost lastnih sredstev pri oceni na posamični ravni drugačna kot pri oceni na ravni skupine.

1.51. V primeru nacionalne skupine bi moral nadzornik skupine o svoji oceni nerazpoložljivih lastnih sredstev razpravljati z udeleženo zavarovalnico in pozavarovalnico, zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom.

1.52. Ta postopek bi moral biti naslednji:

- (a) v svojem rednem nadzornem poročilu bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding nadzorniku skupine zagotoviti svojo oceno nerazpoložljivih lastnih sredstev za vsa podjetja, vključena v izračun solventnosti skupine. Poleg tega bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pojasniti izvedene prilagoditve za odbitek nerazpoložljivih lastnih sredstev;
- (b) nadzornik skupine bi moral o svoji oceni nerazpoložljivih lastnih sredstev razpravljati s skupino.

Smernica 18 – Uskladitvena rezerva na ravni skupine

1.53. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bi moral zagotoviti, da uskladitvena rezerva na ravni skupine temelji na členu 70 izvedbenih ukrepov. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding na ravni skupine bi moral zlasti upoštevati:

- (a) vrednost lastnih delnic, ki jih imajo udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding in povezana podjetja;
- (b) postavke omejenih lastnih sredstev, ki presegajo teoretični zahtevani solventnostni kapital v primeru omejenih skladov in portfeljev uskladitvenih prilagoditev na ravni skupine.

Smernica 19 – Določitev konsolidiranih podatkov za izračun solventnosti skupine

1.54. Konsolidirane podatke je treba izračunati na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so vrednoteni v skladu s pravili direktive Solventnost II glede priznavanja in vrednotenja bilančnih postavk ter vključitve in obravnave povezanih podjetij.

Smernica 20 – Določitev valute za namen izračuna valutnega tveganja

1.55. Pri kapitalski zahtevi za valutno tveganje bi bilo treba upoštevati vse ustrezne tehnike za zmanjševanje tveganja, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 209 do 215 izvedbenih ukrepov. Kadar se konsolidirani zahtevani solventnostni kapital

izračuna s standardno formulo, je treba v skladu s členom 188 izvedbenih ukrepov upoštevati tudi vse naložbe na ravni skupine, denominirane v valuti, vezani na valuto konsolidiranih računovodskih izkazov.

Smernica 21 – Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine (prag zahtevanega solventnostnega kapitala skupine)

1.56. Kadar se uporablja izključno metoda 1 ali metoda 1 v kombinaciji z metodo 2, bi morala udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pri določanju minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine uporabiti naslednje kapitalske zahteve:

- (a) minimalni zahtevani kapital zavarovalnic in pozavarovalnic z dovoljenjem v EGP, vključen v področje uporabe metode 1;
- (b) lokalne kapitalske zahteve, pri katerih se dovoljenje prekliče, za zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, vključene v področje uporabe metode 1, ne glede na ugotovitve v zvezi z enakovrednostjo.

Smernica 22 – Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine

1.57. Kadar se uporablja izključno metoda 1 ali metoda 1 v kombinaciji z metodo 2, če ni več zagotovljena skladnost z minimalnim konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine ali če obstaja tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih, bi se morali nadzorni ukrepi iz člena 139(1) in (2) direktive Solventnost II za neskladnost s posameznim zahtevanim minimalnim kapitalom izvajati na ravni skupine.

Smernica 23 – Obravnava posebnih tveganj na ravni skupine

1.58. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bi moral pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine upoštevati vsa merljiva, pomembna posebna tveganja na ravni skupine, ki lahko vplivajo na solventnost in finančni položaj skupine. Če so posebna tveganja na ravni skupine pomembna, bi morala skupina uporabiti parametre, specifične za skupino, ali delen notranji model za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, ki ustreza posebnim tveganjem na ravni skupine.

1.59. Ta tveganja so:

- (a) tveganja, ki so prisotna tudi na posamični ravni, vendar je njihov vpliv na ravni skupine znatno drugačen (njihovo vedenje je drugačno) ali
- (b) tveganja, ki so prisotna le na ravni skupine.

1.60. Zahtevani solventnostni kapital skupine za merljivi del teh tveganj je treba izračunati na naslednji način:

- (a) v primeru iz točke (a) z uporabo kalibracij ustreznih modulov ali podmodulov tveganja, ki so drugačne od tistih, ki se uporabljajo na posamični ravni, ali z uporabo ustreznih scenarijev;
- (b) v primeru točke (b) z uporabo ustreznih scenarijev.

1.61. Če skupina pri zahtevanem solventnostnem kapitalu skupine ne more upoštevati profila tveganja zaradi posebnih tveganj na ravni skupine, kot je opisano zgoraj, bi moral imeti nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi možnost, da po potrebi določi kapitalski pribitek skupine v skladu s členoma 232 (a) in 233(6) direktive Solventnost II.

Smernica 24 – Profil tveganja kapitalskega pribitka pri uporabi metode 1

1.62. Kadar je za povezano podjetje določen profil tveganja kapitalskega pribitka in je to povezano podjetje konsolidirano v skladu z metodo 1, bi moral nadzornik skupine na ravni skupine oceniti pomembnost odstopanja profila tveganja od predpostavk, na katerih temelji zahtevani solventnostni kapital, kot je izračunan z uporabo standardne formule ali notranjega modela, in bi moral preučiti potrebo po uvedbi kapitalskega pribitka za zahtevani solventnostni kapital skupine.

Smernica 25 – Kapitalski pribitek za upravljanje pri uporabi metode 1

1.63. Kadar je za povezano podjetje skupine določen profil kapitalskega pribitka za upravljanje in je to povezano podjetje konsolidirano v skladu z metodo 1, bi moral nadzornik skupine na ravni skupine oceniti pomembnost odstopanja od standardov iz členov 41 do 49 direktive Solventnost II in bi moral preučiti potrebo po uvedbi kapitalskega pribitka za zahtevani solventnostni kapital skupine.

Smernica 26 – Ocena odstopanja na posamični ravni, kadar je na ravni skupine ugotovljeno znatno odstopanje

1.64. Kadar je na ravni skupine ugotovljeno znatno odstopanje, bi moral nadzorni organ povezanega podjetja oceniti, ali odstopanje izhaja iz profila tveganja ali iz sistema upravljanja na ravni povezanega podjetja.

1.65. Če je tako, bi moral zadevni nadzorni organ oceniti pomen odstopanja od profila tveganja ali od sistema standardov upravljanja ter bi moral preučiti potrebo po uvedbi kapitalskega pribitka na ravni povezanega podjetja.

Smernica 27 – Kapitalski pribitek pri uporabi metode 2

1.66. Kadar se celoten zahtevani solventnostni kapital skupine ali njegov del izračuna z uporabo metode 2, bi bilo treba vsak profil tveganja kapitalskega pribitka, določen za povezano podjetje, ki je vključeno v skladu z metodo 2, dodati zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine za sorazmerni delež iz člena 221(1)(b) direktive Solventnost II. Preprečiti bi bilo treba dvojno štetje istega odstopanja od profila tveganja na posamični ravni in na ravni skupine.

Pravila glede skladnosti in poročanja

1.67. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o EIOPA. V skladu s členom 16(3) uredbe o EIOPA si pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil.

1.68. Pristojni organi, ki upoštevajo ali nameravajo upoštevati te smernice, jih morajo ustrezno vključiti v svoj zakonodajni ali nadzorni okvir.

- 1.69. Pristojni organi v dveh mesecih po izdaji prevedenih različic smernic organu EIOPA potrdijo, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu navedejo razloge za njihovo neupoštevanje.
- 1.70. Če pristojni organi v tem roku ne bodo odgovorili, se bo štelo, da ne ravnajo v skladu s pravili glede poročanja, in se bo o njih tudi tako poročalo.

Končna določba o pregledih

- 1.71. Za pregled teh smernic je pristojen organ EIOPA.

Tehnična priloga 1

Izračun prispevka hčerinske zavarovalnice in pozavarovalnice k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine (SCR) [smernice 12, 14 in 15]

$$\text{Contr}_j = \text{SCR}_j \times \text{SCR}_{\text{diversified}} / \sum_i \text{SCR}_{\text{isolo}}$$

Pri čemer

- SCR_j pomeni zahtevani solventnostni kapital na ravni posamičnega subjekta podjetja j ;
- $\text{SCR}_{\text{diversified}}$ = zahtevani solventnostni kapital, izračunan v skladu s členom 336(a) izvedbenih ukrepov;
- $\text{SCR}_{\text{isolo}}$ pomeni zahtevani solventnostni kapital na ravni posamičnega subjekta udeleženega podjetja ter vsake povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice ter zavarovalnice in pozavarovalnice iz tretje države, vključene v izračun $\text{SCR}_{\text{diversified}}$;
- razmerje je sorazmerna prilagoditev zaradi priznanja učinkov razpršenosti na ravni skupine.

Pri podjetjih, vključenih v konsolidirane podatke s sorazmerno konsolidacijo v skladu s členom 335(1)(c) izvedbenih ukrepov, je le sorazmerni delež zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni posamičnega subjekta vključen v zgornji izračun.